

FREE **12**
CINEMA

31 MAÏOY 2012

BEAUTY
IS MY POWER.



31 ΜΑΪΟΥ 2012



Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

**Η ΧΙΟΝΑΤΗ
ΚΑΙ Ο ΚΥΝΗΓΟΣ**



KEY LARGO



ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΙΩΠΗ



ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ



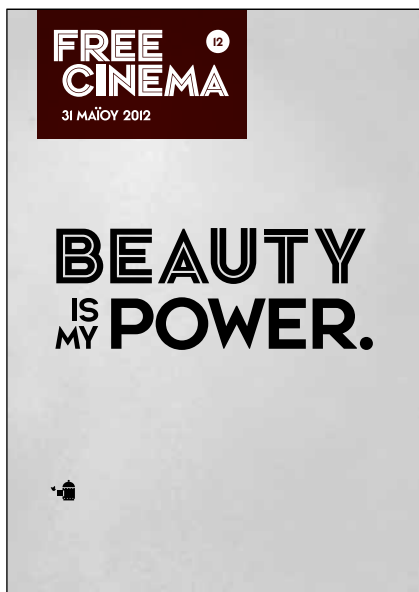
4EVER

ΜΕΕΤ MR. KLEIN

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ
ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΣ
ΚΡΙΤΙΚΟΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ



31 ΜΑΪΟΥ 2012



**FREE
CINEMA**

FREE CINEMA | ΤΕΥΧΟΣ #12
WWW.FREECINEMA.GR

Διεύθυνση
Ηλίας Φραγκούλης

Σχεδιασμός
The Comeback

Κείμενα
Άγγελος Μαύρου
Παναγιώτης Παναγόπουλος
Ιωάννα Παπαγεωργίου
Ηλίας Φραγκούλης



FOLLOW US ON



© 2012 FREE CINEMA
All Rights Reserved

Το περιεχόμενο του FREE CINEMA, στην όποια μορφή του (site, pdf), προστατεύεται από τις εθνικές (Ν.2121/93 ως ισχύει) και διεθνείς διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή, αντιγραφή, πώληση, μίσθωση, χωρίς δικαίωμα παραχώρηση, αναδημοσίευση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, μεταγλώττιση, φόρτωση (upload), κατέβασμα (download), διαμόρφωση, δημιουργία αντιγράφων site (mirroring), τροποποίηση των σελίδων ή/και του περιεχομένου του με οιοδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδειά μας.



ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Aυτή την εβδομάδα θέλω να σε παρακαλέσω για κάτι. Μπορείς να **μην** παρακολουθείς τηλεόραση; Μπορείς να την ανοίξεις μόνο γιατί έβαλες να δεις μια ταινία σε DVD ή Blu-Ray; Μπορείς να της επιτρέπεις να σου τρώει το χώρο στο όποιο δωμάτιο του σπιτιού σου μόνο για τις στιγμές που παίζει κινηματογραφικές ταινίες (άντε, και το **CINEMaD**, κάθε Πέμπτη και Κυριακή, από το MAD TV, στυγνή διαφήμιση, τσαμπουκάς κι έτσι!); Κι όλος ο υπόλοιπος κόσμος θα συνεχίσει να κινείται, μην ανησυχείς. Θα συνεχίσεις ν' αναπνέεις (μη σου πω και καλύτερα...), ακόμη και χωρίς «πληροφόρηση», πιστεψέ με. Αυτό που πρόκειται να σου συμβεί, δε θ' αλλάξει επειδή άκουσες πεντακόσια σενάρια για το μέλλον σου από την τηλεόραση. Αυτό που χρειάζεσαι είναι οι **άνθρωποι** γύρω σου, αυτά που **αγαπάς** και... το **σινεμά**. Ακόμη κι αν κάτι από αυτά σου λείπει στη ζωή, δεν έχεις καμία απολύτως δικαιολογία να αποστρέφεις το βλέμμα σου από τη φυγή προς τον κινηματογράφο.

Ψάχνε! Μη μένεις στις νέες ταινίες του επταήμερου. Μπες στις αίθουσες, κάνε browsing μέσα από τον οδηγό των φιλμ που προβάλλονται, διάβασε τις κριτικές, αναζήτησε κάτι που πιθανότατα έχασες. Κι αν απογοητευτείς, στρέψε το ενδιαφέρον προς το παρελθόν.

Βγάλε από πάνω σου παλιές υποχρεώσεις, **ανακάλυψε** σκηνοθέτες, φιλμογραφίες, είδη, ταινίες που έχεις δει κι έχεις ξεχάσει ή δε φαντάστηκες ποτέ πώς θα φαίνονται σε restored, ψηφιακή ανάλυση. Θα εκπλαγείς!

Ειλικρινά, φύγε από τη μιζέρια. Είναι χειρότερη αυτή που σε βαραίνει στην ψυχή, από εκείνη που σου ρημάζει το πορτοφόλι. Δεν είναι «ρομαντικά» αυτά που λέω. Είναι πράγματα που **χρειάζεσαι**. Σε κάθε περίοδο κρίσης της ανθρωπότητας, το σινεμά ήταν το μεγάλο «ναρκωτικό». Άνοιξε, λοιπόν, τα μάτια σου και πάρε μια γερή δόση από αυτό!

Ηλίας Φραγκούλης



Η ΧΙΟΝΑΤΗ ΚΑΙ Ο ΚΥΝΗΓΟΣ (2012)

(SNOW WHITE AND THE HUNTSMAN)



Είδος

Περίπετεια Φαντασίας

Σκηνοθεσία

Ρούπερτ Σάντερς

Καστ

Κρίστεν Στιούαρτ,
Σαρλίζ Θέρον,
Κρις Χέμσγουορθ,
Ίαν ΜακΣέν,
Ρέι Γούνστον,
Νικ Φροστ,
Τόμπι Τζόουνς

Διάρκεια

127'

Διανομή

UIP

του Ηλία Φραγκούλη

Η σατανική βασίλισσα Ραβίνα θέλει να κατασπαράξει την καρδιά της θετής της κόρης, Χιονάτης, έτσι ώστε ν' αποκτήσει αιώνια νεότητα. Ένας κυνηγός αναλαμβάνει να πραγματοποιήσει την επιθυμία της, όμως, θα καταλήξει αντί για εκτελεστής να γίνει ο προστάτης και μέντοράς της.

Ένας λυρικός πρόλογος αβάσταχτου γοτθικού ρομαντισμού, Ύστερα από το απροσδόκητο εξάμβλωμα του Ταρσέμ («Καθρέφτη, Καθρεφτάκι μου»), ήρθε η ώρα να δεις και τη δεύτερη... αποδόμηση του κλασικότερου παραμυθιού των αδελφών Γκριμ για φέτος, τούτη τη φορά από τα χέρια ενός πρωτάρη σκηνοθέτη της διαφήμισης και των video games, του Ρούπερτ Σάντερς. Το αποτέλεσμα εντυπωσιάζει σαν εικόνα, όμως, αποτελεί κι ένα ιδανικό case study, που αφορά στην αγωνία των studios να παραδώσουν ένα προϊόν που πρέπει να μοιάζει σ' ένα συνονθύλευμα αναφορών και να ταυτίζεται με target groups που, τελικά, μετατρέπουν το marketing (αν όχι και την ταινία) σε δόκτορα Φρανκενστάιν...

Αρχικά, έχουμε ένα studio (τη Universal) που από την εποχή - και την τεράστια επιτυχία - του «Μονομάχου», επιδιώκει ανά τακτά χρονικά διαστήματα να επιστρέφει σε μεγάλες, επικές παραγωγές περιόδου, για να συνδυάσει πρωτίστως το σουξέ στα ταμεία και, κατ' ευχήν, ένα πέρασμα κι από τα Όσκαρ (κάνει το εξώφυλλο του DVD κάπως πιο δελεαστικό...). Η «συνταγή» δε δούλεψε ούτε με το sequel της «Elizabeth» (2007) αλλά ούτε και με τον πιο πολλά υποσχόμενο «Robin Hood» (2010), ίσως γιατί όταν το προσπαθείς πολύ στη δοσολογία, κάπου χάνεις το νόημα της γεύσης. Με παρόμοια συστατικά έχει στηθεί αυτή η «Χιονάτη», που θέλει να παντρέψει το πρόσφατο και απίστευτα επικερδές παράδειγμα της «Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων» του Τιμ Μπέρτον (όπως δηλώνει περίτρανα και η αφίσα) με τη σήψη ενός φαντασιακού Μεσαίωνα α λα «Game of Thrones»

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN



Ευτυχώς που δεν ήταν το κανονικό παραμυθάκι (boring!). Η Σαρλίζ είναι η κάκιστη βασίλισσα και πιο κουκλάρα και μαγκιόρα απ' όλες, που να χτυπιέται ο «μαγικός» καθρέφτης. Δεν τ' χει η μοίρα της να κερδίσει, αλλά το εργάκι είναι epic.



ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Αν και ανομοιογενές στο σύνολό του, το φιλμ προσφέρει θέαμα για τις μάζες και επιτυγχάνει το στόχο, να διασκεδάσεις με ένα δίωρο φυγής επιπέδου. Δε θα βαρεθείς να σχολιάζεις το γιατί ο καθρέφτης προτιμά τη Στιούαρτ από τη Θέρον! Οι οπαδοί του «Game of Thrones» ας στηθούν στην ουρά...

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page



(δες το δωμάτιο του θρόνου της βασίλισσας Ραβίνα και μην κάνεις δεύτερη σκέψη...). Πρόσθεσε και το κοινό του «Twilight» χάρη στο κάστινγκ της Κρίστεν Στιούαρτ στον πρώτο ρόλο (που το σενάριο παραμελεί στον τομέα «ρομάντζο»), βάλε κι ένα Thor από τους «Avengers» (στο πρόσωπο του Κρις Χέμ-γουορθ, που εδώ δείχνει σα να έχει... ξεφουσκώσει) και... κάνεις τη δουλειά σου;

Αν εξαιρέσεις όλα αυτά τα σημεία, που αγκομαχάνε για να γίνουν αρεστά και να διαλλαλήσουν τηνπραμάτεια του φιλμ, το οποίο ενίοτε αλλάζει τόνο δίχως σαφή προσανατολισμό και ενιαίο στόχο (μ' αυτά ας βγάλει το φίδι από την τρύπα το marketing...), η «Χιονάτη» του Σάντερς είναι ένα πλούσιο σε θέαμα, γοθικών διαθέσεων παραμύθι, κάτι

σαν video game όπου το κάθε επόμενο level σε μεταφέρει σ' έναν καινούργιο τόπο δράσης και εικαστικών αναφορών, με κυρίαρχη φιγούρα, πάντα, τη βασίλισσα της Σαρλίζ Θέρον, που είναι και το σοβαρότερο πόνι που διαθέτει αυτή η ταινία. Απολαμβάνοντας το δαιμόνιο πνεύμα κακίας της Ραβίνα με γνήσια εκφραστικότητα, η Θέρον είναι τόσο εκθαμβωτική ως προσωποποίηση της δύναμης της ομορφιάς, που κάνει τα οπτικά εφέ να χάνουν το νόημα τους και, μοιραία, κάθε σύγκριση με τη Χιονάτη (στο κλασικό ερώτημα που τίθεται στον μαγικό καθρέφτη) να φαντάζει... ανόητη! Ακόμη κι όταν η Θέρον παίρνει το ρόλο περισσότερο στα σοβαρά απ' όσο χρειάζεται, πέφτεις στα τέσσερα και ζητάς μόνιμα την παρουσία της στη μεγάλη



οθόνη. Τα flashback που δίνουν μια ψυχαναλυτική νότα ερμηνείας του χαρακτήρα της (για να προσδώσουν την καταραμένη τραγικότητα) θα μπορούσαν και να έλειπαν, γιατί σε κάνουν να πιστεύεις πως ένα φιλμ ολοκληρωτικά αφιερωμένο στη ζωή της Ραβίνα θα ήταν πολύ πιο συναρπαστικό από την απόπειρα ανθρωποθυσίας της... άχρωμης Χιονάτης.

Κάπου εδώ ας αναφέρουμε και τη χαριτωμενιά της μικρής σε διάρκεια παρουσίας των νάνων του παραμυθιού, που ερμηνεύουν γνωστοί Βρετανοί καρατερίστες... συρρικνωμένοι (αξιέπαινα πιστευτά) από τα ειδικά εφέ! Σε επίπεδο παραγωγής, τα πάντα είναι άψογα δουλεμένα, άλλωστε. Η Κολίν Άτγουντ έχει δώσει όση ένταση και μεγαλοπρέπεια χρειά-

ζεται η γκαρνταρόμπα της Ραβίνα, τα σκηνικά του Ντόμινικ Γουότκινς είναι εξαντλητικά λεπτομερή, το μακιγιάζ δίνει ρέστα όταν επιχειρεί να προσθέσει... ρυτίδες στο πρόσωπο της Θέρον, που αποθεώνει τα οπτικά της τρικ όταν... διαλύεται σε ένα σμήνος από κοράκια (τύφλα να' χει το «Frozen»...).

«Η Χιονάτη και ο Κυνηγός» προσπαθούν να προσφέρουν κάτι σε όλους. Και σε μια εποχή όπου το μεγάλο θέαμα αναζητείται στους κινηματογράφους χειρότερα κι από ένα μαγικό ξόρκι που θα βγάλει το κοινό από τη μιζέρια της πραγματικότητας, δίνουν κάτι λαχταριστά επικό. Όχι απαραίτητα παραμυθένιο, όμως...



KEY LARGO (1948)



Είδος

Δραματική Περιπέτεια

Σκηνοθεσία

Τζον Χιούστον

Καστ

Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ,
Λόρεν Μπακόλ,
Έντουαρντ Τζ. Ρόμπινσον,
Λάιονελ Μπάριμορ,
Κλερ Τρέβορ

Διάρκεια

100'

Διανομή

STRADA FILMS

του Ηλία Φραγκούλη

Βετεράνος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου επισκέπτεται την οικογένεια εκλιπόντος συμπολεμιστή του σε απομονωμένο ξενοδοχείο στα Φλόριντα Κιζ, το οποίο έχει καταλάβει φυγιάς γκάνγκστερ με τη συμμορία του. Ένας επικείμενος τυφώνας θα κάνει τη σύγκρουσή τους ακόμη πιο δραματική.

Γυρισμένη εξ ολοκλήρου μέσα σε sets της Warner, αυτή η μεταφορά ενός Μπρόντγουεϊ hit (από το ομώνυμο έργο του Μάξγουελ Άντερσον) δεν επιχειρεί ποτέ να κρύψει την προέλευσή της, δίνοντας την ευκαιρία στον Τζον Χιούστον να εντείνει τους τόνους οργής και τα ξεσπάσματα ή να τιθα-σεύσει, σχεδόν με πόνο, τα συναισθήματα των ηρώων που εγκλωβίζονται μέσα σ' αυτό το μικρό ξενοδοχείο από... τη φύση τους, πολύ πριν δεχθούν το ακόμη πιο δυνατό χτύπημα της ίδιας της Φύσης!

Το κεντρικό μοτίβο ανακυκλώνει σχεδόν την πλοκή του κλασικού γκανγκστερικού «The Petrified Forest» (από το 1936, με το νεότερο Μπόγκαρτ στο ρόλο του κακού), όμως, εδώ τα στερεότυπα των χαρακτήρων συνοδεύονται και από μια διάθεση κοινωνικού σχολιασμού της μεταπολεμικής Αμερικής, στο πνεύμα του ιδεαλιστικού οράματος του Φράνκλιν Ρούζβελτ, που, όμως, μοιάζει με ανάμνηση παλιά, όσο κι αν προσπαθεί να την «εξαγνίσει» ακόμη και η δύναμη ενός αληθινού τυφώνα! Το οργανωμένο έγκλημα δεν εκπροσωπείται πλέον από τη γραφική φιγούρα του «πατερούλη» Τζόνι Ρόκο (ο Έντουαρντ Τζ. Ρόμπινσον δε χρειάζεται καν να βγάλει το πούρο από το στόμα για να ξεστομίσει τον επικήδειο της γενιάς του), αλλά από μια φιλοσοφία δικτύωσης που, μοιραία, θα φτάσει ως και την πολιτική (για να μην πούμε πως η τελευταία θα διδαχθεί και θ' αντιγράψει πολλές από τις τακτικές των συμμοριών...).

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN



Είναι ο Μπόγκαρτ κι έχει καύλες για την Μπακόλ αλλά έχουν ανάμεσά τους τον πεθερό της κι ένα γκάνγκστερ που τους κρατάει αιχμάλωτους. Κι έρχεται κι ένας τυφώνας! Δύσκολο πράμα το σεξάκι, τότε στο '40...



Όχι τυχαία, ο κεντρικός ήρωας από την πλευρά του καλού είναι ένας φανατικός χαρακτήρας, που διατηρεί την τιμή και τις αξίες του, όμως, δεν τις βρίσκει πια πουθενά, σε μια Αμερική που σχεδόν δε γνωρίζει, γι' αυτό και δεν ξέρει πού να στειρώσει (δεν έχει καν διεύθυνση κατοικίας, όταν ένας αστυνομικός ζητά τα στοιχεία του...). Έχει, όμως, την ελπίδα ν' αγαπηθεί και ν' αγαπήσει, τροπή προφανής από το πρώτο βλέμμα που ανταλλάσσει με τη χήρα του φίλου του, κι αυτή είναι, τελικά, η δύναμη που σε κρατά στη ζωή, η δύναμη που σε κάνει να τα υπομένεις όλα.

Στιβαρές ερμηνείες (με την Κλερ Τρέβορ να κλέβει άνετα την παράσταση, στο ρόλο της αλκοολικής συνοδού του γκάνγκστερ, ερμηνεία που της χάρισε και το Όσκαρ δεύτερου γυναικείου ρόλου στα 1949), ανελέητα κοντινά πλάνα σε εκφράσεις και ματιές «πνιγμένης» έντασης, λειτουργικό και κινηματογραφικότατο μοντάζ κι ένα επικό score από το Μαξ Στάνερ είναι τα βασικά συστα-

τικά της επιτυχίας αυτού του κλασικού φιλμ, από τα χαρακτηριστικότερα στη φιλομογραφία του Χιούστον.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Κλασικό Χόλιγουντ, δυνατό καστ, σπάνια παιγμένη στη μεγάλη οθόνη στη χώρα μας ταινία, σε μια από τις πιο αξιόλογες και... original επανεκδόσεις του φετινού καλοκαιριού. Εκείνοι που θα δουν το έτος παραγωγής και θα «κλωτήσουν», σίγουρα θα είχαν πρόβλημα και με τη θεατρική προέλευση του έργου...

LINK ME

official trailer

imdb

facebook page



ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΙΩΠΗ (2011)

(THE WHISTLEBLOWER)



Είδος

Δραματικό Θρίλερ

Σκηνοθεσία

Λαρίσα Κοντράκι

Καστ

Ρέιτσελ Βάις,
Βανέσα Ρέντγκρεϊβ,
Ντέιβιντ Στραδέρν,
Μόνικα Μπελούτσι,
Ροξάνα Κοντουράτσε

Διάρκεια

118'

Διανομή

VILLAGE FILMS

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Αστυνομικός από τη Νεμπράσκα κατατάσσεται στο διεθνές ειρηνευτικό σώμα της Βοσνίας, ώστε να βγάλει χρήματα και να βρεθεί κοντά στην κόρη της. Η ανέλιξή της είναι γρήγορη, όμως, θ' ανακαλύψει ένα κύκλωμα trafficking, στο οποίο εμπλέκονται συνάδελφοί της και κανείς δεν είναι πρόθυμος να διαλύσει.

Η συνεπής και δυνατή ερμηνεία της Ρέιτσελ Βάις, στην οποία εξάλλου στηρίζεται και όλη η ταινία, αλλά και το χωρίς κάθαρη φινάλε, γλιτώνουν την «Επικίνδυνη Σιωπή» από το να μοιάζει με μια ταινία φτιαγμένη «υπό την αιγίδα» των Ηνωμένων Εθνών. Η άπειρη σκηνοθεσία της πρωτοεμφανιζόμενης Λαρίσα Κοντράκι, όμως, την κάνει να μοιάζει με τηλεταινία καλών προθέσεων. Η αλήθεια είναι ότι η «Επικίνδυνη Σιωπή», που βασίζεται σε... αληθινά περιστατικά, βάζει θέματα όπως την ασυδοσία των ιδιωτικών εταιρειών που αναλαμβάνουν την «ειρηνευτική» επίβλεψη σε χώρες που έχουν περάσει από τη διαδικασία του πολέμου, όπως η Βοσνία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, αλλά και τη διαφθορά ανθρώπων που λειτουργούν στον επίσημο μηχανισμό των διεθνών οργανισμών.

Το trafficking, η διακίνηση, πώληση, ανταλλαγή, κακοποίηση γυναικών, είναι ένα μέρος του προβλήματος στην ταινία. Το βασικό ζήτημα είναι η διαφθορά και η ανοχή του συστήματος, που υποτίθεται ότι βρίσκεται εκεί για να κάνει τα πράγματα να λειτουργήσουν σωστά. Οι ιδιωτικές εταιρείες που αναλαμβάνουν την ειρηνευτική διαδικασία παίζουν με πάρα πολλά χρήματα και, όπως μπορεί να καταλάβει κανείς, δεν τις αγγίζει κανείς εύκολα. Η ταινία της Κοντράκι το κάνει, αλλά μόνο επιδερμικά. Υποψιάζομαι ότι θα ήθελε να γυρίσει κάτι που να μοιάζει με δυνατό docudrama, όμως, μένει επίπεδη και στο κομμάτι της ντοκιμαντερίστικης έρευνας και στη σύνθεση μιας δραματοποιημένης ιστορίας που να εντάσ-

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN



Σα να' βλεπα το «Σέρπικο» με σωματεμπορία στα Βαλκάνια, ρε φίλε. Και σκηνοθετημένο απ' τον τυπά του «Ο Επίμονος Κηπουρός». Για κάτσε, η Βάις δεν έπαιζε κι εκεί; Πώς την έχει δει η γκόμμενα, ο θηλυκός Ασάνζ φιξιόν;



σει γεγονότα εμπνευσμένα από την πραγματικότητα. Η Κοντράκι ξύνει, αλλά δε σκάβει εκεί που υπάρχει βάθος, ενώ και τα κομμάτια του θρίλερ χάνουν σε αποτελεσματικότητα, επειδή η σκηνοθέτρια είναι υπερβολικά προσεκτική.

Παίζοντας ένα χαρακτήρα της κατηγορίας «μόνη εναντίον όλων», η Ρέιτσελ Βάις έχει το κουράγιο, αλλά και τη δύναμη, να πάρει μόνη στην πλάτη της ολόκληρη την ταινία. Ελάχιστα είναι τα πλάνα χωρίς αυτήν και από αυτά, ελάχιστα είναι εκείνα που αντέχουν χωρίς αυτήν. Έχει την ορμή μιας αφοσιωμένης πρωταγωνίστριας, αλλά όχι το υλικό που να τη στηρίζει. Οι παρουσίες των Ρέντγκρεϊβ, Μπελούτσι και Στραδέρν, μπορεί να λειτουργούν υποστηρικτικά, αλλά είναι δευτερεύουσες και ουσιαστικά διακοσμητικές για τον εμπλουτισμό του καστ.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Σαν μεγάλο σε διάρκεια επεισόδιο του «Νόμος και Τάξη: Trafficking στη Βοσνία», η «Επικίνδυνη Σιωπή» έχει ηθικό κώδικα και μια καλή πρωταγωνίστρια. Είναι αρκετά για να εκτιμήσεις ακόμη μια φορά τη Βάις, όχι, όμως, για ταινία «καταγγελίας».

LINK ME

[official site](#)

[official trailer](#)

[imdb](#)

[facebook page](#)



ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ (2012)

(THE RAVEN)



Είδος

Θρίλερ Εποχής

Σκηνοθεσία

Τζέιμς ΜακΤιγκ

Καστ

Τζον Κιούζακ,
Λουκ Έβανς,
Άλις Ιβ

Διάρκεια

110'

Διανομή

ODEON

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Όταν, στη Βαλτιμόρη του 19^{ου} αιώνα, ένας serial killer σκορπίζει το θάνατο αντλώντας έμπνευση από τις μακάβριες ιστορίες του Έντγκαρ Άλαν Πόου, ο νεαρός αστυνομικός που αναλαμβάνει την υπόθεση ζητά την ενεργή βοήθεια του τελευταίου.

Μυθιστορηματική προσέγγιση των τελευταίων ημερών ενός από τους πιο εμβληματικούς Αμερικάνους ποιητές και διηγηματογράφους της Ιστορίας, ο οποίος πέθανε μυστηριωδώς στα 40 του χρόνια. Για τις αιτίες του θανάτου του υπάρχουν πολλές υποθέσεις: αλκοόλ, ναρκωτικά, εγκεφαλικό, καρδιακό, χολέρα, φυματίωση, λύσσα (!), αυτοκτονία... Γεγονός που θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ιδανική πηγή - αφητηρία για μια ορμητική και γενναία δημιουργική φαντασία. Δυστυχώς, όμως, τέτοια δε διαθέτουν ούτε οι τηλεοπτικών καταβολών σεναριογράφοι, Μπεν Λίβινγκστον («Boardwalk Empire») και Χάνα Σαίξπηρ («Ghost Whisperer»), ούτε ο ΜακΤιγκ (που και εδώ δεν προκύπτει αντάξιος του εντυπωσιακού ντεμπούτου του, «V for Vendetta»).

Το «Κοράκι» τους έχει καλές προθέσεις, κάποιες καλές ιδέες, υποβλητική (αισθητικά, τουλάχιστον) ατμόσφαιρα και ευπρεπές καστ. Τίποτα λιγότερο, αλλά και τίποτα περισσότερο από αυτά. Το σενάριο δεν αποφεύγει τις αφηγηματικές τρύπες (αν καταλάβεις τους ακριβείς λόγους που ο Πόου πρέπει να ολοκληρώνει στην εφημερίδα την «ιστορία» κάθε εγκλήματος του δολοφόνου, πες τους και σε μένα), τις ανώδυνες ευκολίες (ο Ποου προάγεται από ύποπτος σε έμπιστος, ένοπλος, συνεργάτης της αστυνομίας σε χρόνο - ρεκόρ) ή τις - στο βωμό ενός καταχρηστικού λυρισμού - ανακολουθίες (γιατί λίγο πριν από το τέλος ο Πόου δε μένει στον τόπο του εγκλήματος για να αποκαλύψει στην αστυνομία την ταυτότητα του δολοφόνου και προτιμά βόλτα στο πάρκο;). Και όλα αυτά δε θα ήταν ασυγχώρητα αν έχτιζε ένα στοιχειώδες σασπένς. Ή αν σκαρφιζόταν έναν ισάξιο του Πόου, ευφάνταστο serial

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN



Εντάξει, έγκλημα δεν ήτανε, αλλά μου'κανε κάτι σε «Zodiac», κάτι σε «Σέρλοκ Χολμς»... Κι ήτανε σάπιος και ο φονιάς, μην τρελαθούμε! Ωραία σπλατεριά η φάση με το εκκρεμές!



killer, αντί της απογοητευτικής αποκλιμάκωσης, καταφεύγοντας στην άνευρη λύση ενός εντελώς απρόβλεπτου, αλλά και παντελώς αδιάφορου... ψυχάκια της σειράς (και της σχολής του «δε φταίω εγώ, αλλά το βιβλίο, το σινεμά, η TV, το video game...»).

Η σκηνοθεσία από την άλλη δεν τα καταφέρει άσχημα στην αποτύπωση της εποχής. Δεν καταγράφει, όμως, πάντα ευανάγνωστα τη δράση (συχνά χάνει ο θύτης το θύμα, το θύμα το θύτη, και ο θεατής το... ποιος κυνηγά ποιον!), δε μεταφράζει με θάρρος στην οθόνη τη χαρακτηριστική μακάβρια προοπτική του Πόου, δε δοκιμάζει καν να αμβλύνει τις αδυναμίες του σεναρίου, οπλίζοντας με, ίχνη έστω, βάθους ή ποιότητας χαρακτήρα τους ήρωές της και δεν κοινωνεί ούτε στο ελάχιστο τη χημεία του έρωτα μεταξύ του συγγραφέα και της Έμιλι, που μοιάζει ουρανοκατέβατος και βιαστικός, σαν κάθε άλλη διαπροσωπική σχέση στο φιλμ. Μα, πάνω απ' όλα, αστοχεί στο βασικότερο: ο Πόου

του Κιούζακ δεν είναι ο «εξαιρετικά μεγαλοφυής» και «υπερβολικά δυστυχής» άνθρωπος που περιγράφει επί της οθόνης ο εκδότης του. Ο Πόου του Κιούζακ δεν είναι καταραμένος ως όφειλε, αλλά απλά... αλαφιασμένος.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Καλών προθέσεων, πολλά υποσχόμενο, αλλά τελικά βαρετό, κοινότοπο και... αναιμακτο αστυνομικό θρίλερ εποχής, που ίσως σε συγκινήσει αν δεν έχεις ιδέα τι εστί Έντγκαρ Άλαν Πόου.

LINK ME

official trailer

imdb

facebook page



4EVER (2011)



Είδος
Δράμα

Σκηνοθεσία
Γιώργος Πυρπασόπουλος

Καστ
Γιώργος Πυρπασόπουλος,
Μόνικα ΜακΣέιν,
Ιωακείμ Πανάγος

Διάρκεια
73'

Διανομή
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ

του Άγγελου Μαύρου

Ανδρόγυνο αρχιτεκτόνων, φιλοξενούμενο για μία ημέρα δουλειάς σε σουίτα νησιωτικού θερέτρου υποψηφίων πελατών, διαλύεται φραστικά και συμπεριφορικά εις τα εξ ων συνετέθη, όταν ο Έλληνας άνδρας εκδηλώνει την πρόθεσή του για διαζύγιο και η Αμερικάνα γυναίκα αντεπιτίθεται. Ένας Χωρισμός - είναι για πάντα;

Για ποιον χτυπά η καμπάνα (του resort); Παραπεμπτικά για το «Ποιος Φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ» του Άλμπι και τις «Ακρότητες» του Μαστροσιμόνε, αλλά και το «Σκηνές από Ένα Γάμο» του Μπέργκμαν: δύο επίσης θεατρικά που έγιναν ταινία και μια τηλεοπτική μίνι σειρά που έγραψε ιστορία ως feature αντιστοιχώς είναι, διόλου τυχαία, η χίμαιρα του ντεμπούτου πίσω από την κάμερα ενός (διόλου άμοιρου ταλέντου) κωμικού, με τη μεταφορά στο πανί ενός best-seller της ντόπιας παραστασιογραφίας, διασκευασμένο σεναριακά από το δραματουργό του, Γιώργο Ηλιόπουλο.

Η συνεύρεση - σύγκρουση (βάλτε δίπλα στην τρόικα προτύπων και το με καταγωγή από το σανίδι «Tape» του Λινκλέιτερ, που έχει ανέβει με τον Πυρπασόπουλο εγχωρίως) ρίχνει στα πατώματα ένα από-το-σούρουπο-ως-την-αυγή σπιτωμένο χρονικό ζεύγους σε καμπή ρήξης, όπου, με σποραδική

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN



Ελληνικό. Μιλάνε αγγλικά. Η Άντζι η Σαμίου το είχε πει καλύτερα: Ούτε τώρα, ούτε αύριο, ούτε ποτέ.





μόνο έμπνευση ευφυολογημάτων και προφορικής αυθεντικότητας αλλά και ντεκουπάζ μασίφ set pieces παντρεμένων το παλκοσένικο, πιάνονται στα χέρια: η επαγγελματική επιτυχία ως κοστοβόρα κοινωνική συνθήκη, οι εκπτώσεις κι οι ματαιώσεις των «Είσαι το Ταίρι μου» μεγάλων υποσχέσεων, η εκτόνωση των εν υμναίω απωθημένων του εγώ, το τίναγμα στον αέρα της «Άσε τα Κρυφά Κρυμμένα» τακτικής, η σωματική/λεκτική/ψυχολογική/σεξουαλική (όχι από εκείνον που αναμένεται) βία αλλά και η συνθηκολόγηση - καταπίωνας της επαυρίου.

Ελέω των κοινών κεκτημένων συμφερόντων, της μικροαστικής (αυταπάτης της) κάθαρσης, της δεύτερης ευκαιρίας, του αμοιβαίου τρόμου για ένα μελλοντικό, νέο αντίκρισμα της Καρδιάς του Κτήνους και στους δύο; Στο φινάλε είναι αδιάφορο, καθώς έχει προηγηθεί η... πρόβα νυφικού ενός ντουέτου ελλειμματικά προετοιμασμένου (το γύρισμα διήρκεσε 12 μέρες), αλλά κυρίως παντελώς ακατάλληλου για τους προκειμένους ρόλους - και ελλείπει γκάμας. Ο contre figure πρωτα-

γωνιστής και πρωτόπειρος σκηνοθέτης έχει το ελαφρυντικό του δύο σ' ένα «πακέτου», η συμπρωταγωνίστρια απλώς δεν το έχει (γενικά) και οι στιχομυθίες... συντριπτικά στα αγγλικά χωρίζουν τα τσανάκια τους με τον ιθαγενή θεατή. Προς τι το μίσος και ο αλληλοσπαραγμός; Αυτό το DIY μυστήριο απέτυχε ως δεσμός. Όχι ότι δεν ευχόμαστε ολόψυχα ο επόμενος να είναι που «θα σου μείνει για 4Ever»...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Είσαι νεο-γυρρίε στα μαλώματα ή σε διάσταση με αλλόγλωσσο σύντροφο και φιλο-σαδομαζό; Μόνο τότε, αλλιώς άσε...

LINK ME

official site

official trailer

imdb



ΟΛΟΣ

© ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

ΣΕ 3 ΛΕΠΤΑ

